

RANGER SURVIVAL CLUB

SZKICE I MELDUNKI

INSTRUKCJA SKRÓCONA

Zatwierdzam Instrukcję Skróconą „Szkice i Meldunki” do stosowania w Stowarzyszeniu Ranger Survival Club.

Za Zarząd Stowarzyszenia

(-)
Grzegorz Miskiewicz

(-)
Marcin Morawski

(-)
Krzysztof Kaluża

MOTTO

“...4. Tell the truth about what you see and what you do. There is an army depending on us for correct information. You can lie all you please when you tell other folks about the Rangers, but don't never lie to a Ranger or officer...”

„...4. Mów prawdę jakoby na spowiedzi o tym, cóżeś widział i cóżeś robił. Cała armia baczy na wieści od ciebie. Możesz łgać do woli gdy mówisz innym o Rangerach, lecz nigdy nie łżyj innemu Rangerowi lub oficyjerowi...”

Standing Orders, Rogers' Rangers
mjr Robert Rogers
1754

WPROWADZENIE

Szkice terenu i meldunki służą do przekazywania informacji o terenie i nieprzyjacielu zgromadzonych podczas działań. Stanowią zatem materialny wynik pracy rozpoznawczej. Należy pamiętać, że nawet najdokładniejsza mapa topograficzna zawiera informacje o terenie z okresu, w którym została sporządzona – najczęściej sprzed kilku a nawet kilkunastu lat. Do tego dochodzą zmiany spowodowane działaniami wojennymi a także informacje o obecności i aktywności nieprzyjaciela.

Meldunek jest słownym opisem zastanej sytuacji, przebiegu działania, własnej aktywności lub realizacji jakiegokolwiek wyznaczonego zadania. Obecnie procedury NATO wyznaczają całkowicie sformalizowane typy meldunków dotyczących określonych zagadnień.

Szkic jest graficznym przedstawieniem wycinka terenu lub obiektu. Może to być szkic widokowy – rysunek terenu (obiektu) w taki sposób, w jaki się go widzi, obecnie coraz częściej zastępowany fotografią, albo też szkic topograficzny - sporządzony przy użyciu znaków topograficznych jak na mapie topograficznej. Szkic może być załącznikiem do meldunku albo samodzielnym meldunkiem.

Nawet najlepiej przeprowadzone rozpoznanie w najtrudniejszych warunkach będzie nic nie warte, jeśli szkic czy meldunek o jego wyniku zostanie sporządzony niestarannie czy błędnie. Dlatego umiejętność sporządzania prawidłowych szkiców i meldunków jest podstawową cechą dobrego zwiadowcy.

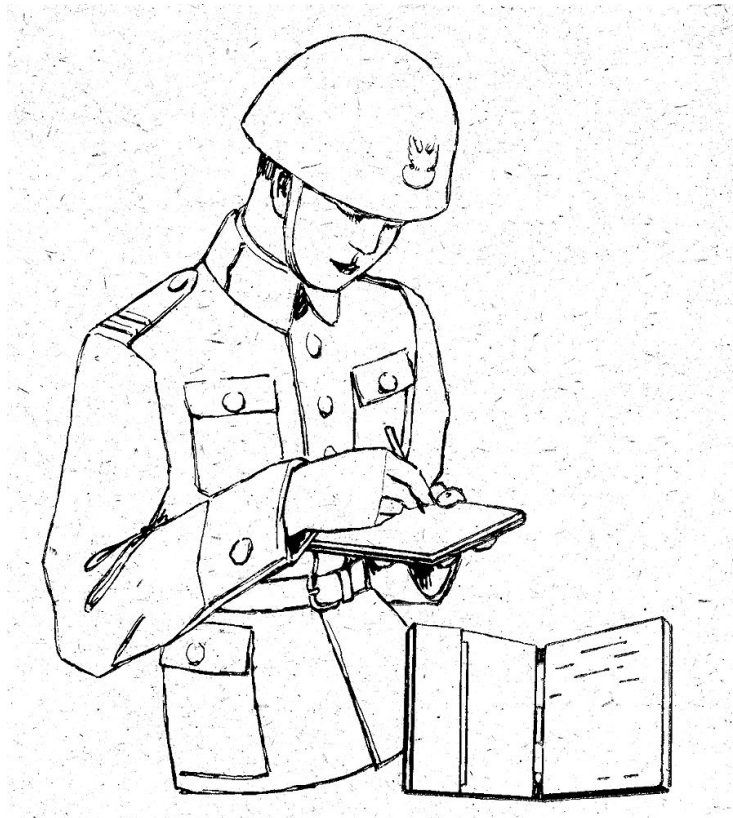
SZKICE

Do sporządzania szkicu potrzeby jest zestaw przyborów piśmiennych: blok meldunkowy, ołówek czarny, niebieski, czerwony (jeśli to możliwe również zielony, żółty, brązowy i niebieski), guma do mazania, busola, linijka dowódcy (lub inna linijka bądź ekierka z kątomierzem). Przybory te powinny mieścić się w mapniku i stanowić etatowe wyposażenie co najmniej dowódcy drużyny. Docelowo należy dążyć do tego aby każdy zwiadowca posiadał taki zestaw.

Nie należy używać ołówek chemicznych, atramentu i pisaków, ponieważ rozmazują się one pod wpływem wody.

Szkice wykonuje się stojąc, klęcząc lub leżąc – w zależności od sytuacji taktycznej. Najwygodniej szkicuje się w pozycji leżącej, jednak pozycja stojąca daje najlepszy wgląd w szkicowany teren.

Każdy szkic musi mieć skalę lub podziałkę, oznaczony kierunek północy, datę sporządzenia i podpis sporządzającego.

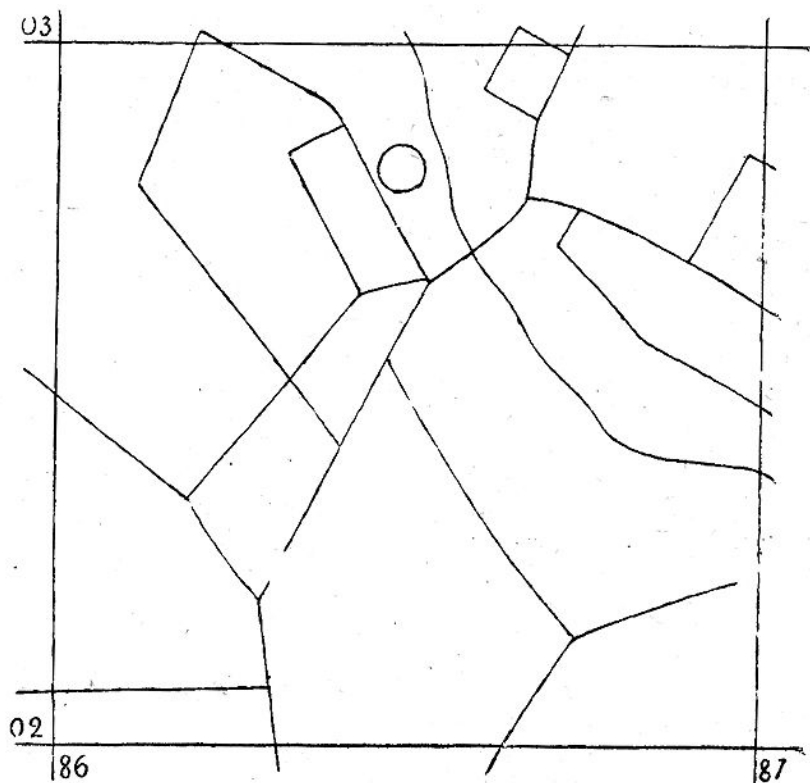
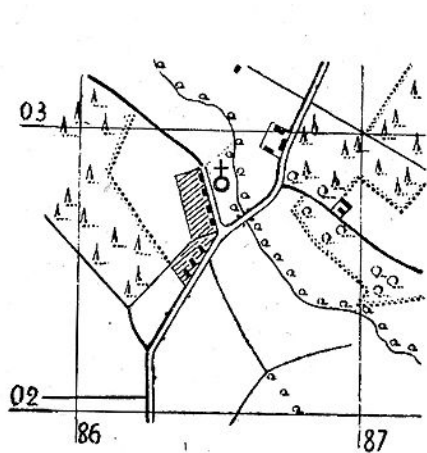

Rysowanie szkicu stojąc

Szkic topograficzny sporządza się przy użyciu znaków topograficznych, rysowanych przepisowo i odpowiednio ustawionych. Jeśli dla określonego, ważnego taktycznie elementu brak jest znaku topograficznego, należy wrysować własny znak umowny, oznaczając go następnie na legendzie szkicu. Szkic nie może być przeładowany szczegółami bez znaczenia. Sytuację taktyczną wrysowuje się przy użyciu znaków taktycznych NATO, przy czym wojska własne i sprzymierzone oznacza się kolorem czerwonym, zaś wojska nieprzyjaciela – niebieskim.

Jeśli to możliwe, przed wykonaniem szkicu można sporządzić odpowiedni szkielec z mapy. W tym celu na kartce przeznaczonej na szkic rysujemy szkielec z mapy w skali 1:25000 lub 1:50000, powiększając ją do skali 1:1000 lub nawet 1:5000¹. Na szkielecie zaznacza się delikatnymi liniami przebieg dróg, rzek, warstwicy oraz ważniejszych obiektów. Na tak wykonanym szkielecie w terenie wrysowujemy szczegóły terenu i sytuacji taktycznej. Dzięki sporządzeniu szkieletu unikamy wykonywania pracy pomiarowej, ograniczając się jedynie do wrysowania zmian i nowej sytuacji, co z jednej strony skraca czas potrzebny na wykonanie szkicu, zaś drugiej zwiększa jego dokładność.

¹ w skali 1:5000 1 cm na mapie (szkicu) odpowiada 50 metrom w terenie

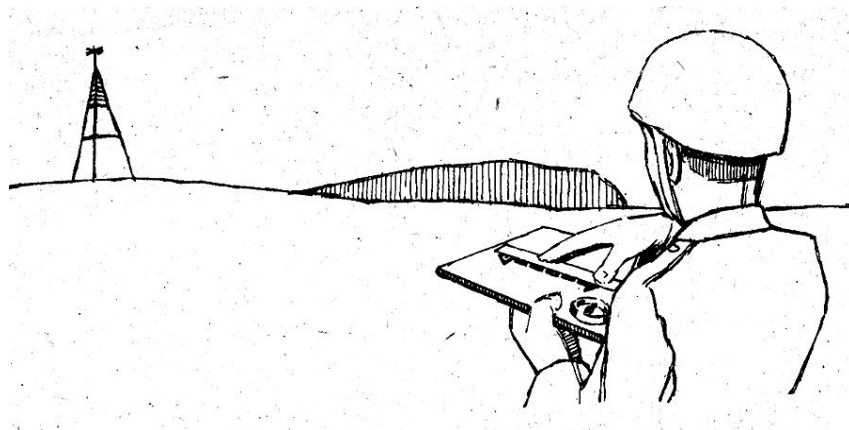
Mapa i sporządzony na jej podstawie szkicet

Szkic z miejsca

Szkic ten jest najczęściej spotykanym szkicem, wykonywanym w styczności z nieprzyjacielem, przy ograniczonej możliwości manewru.

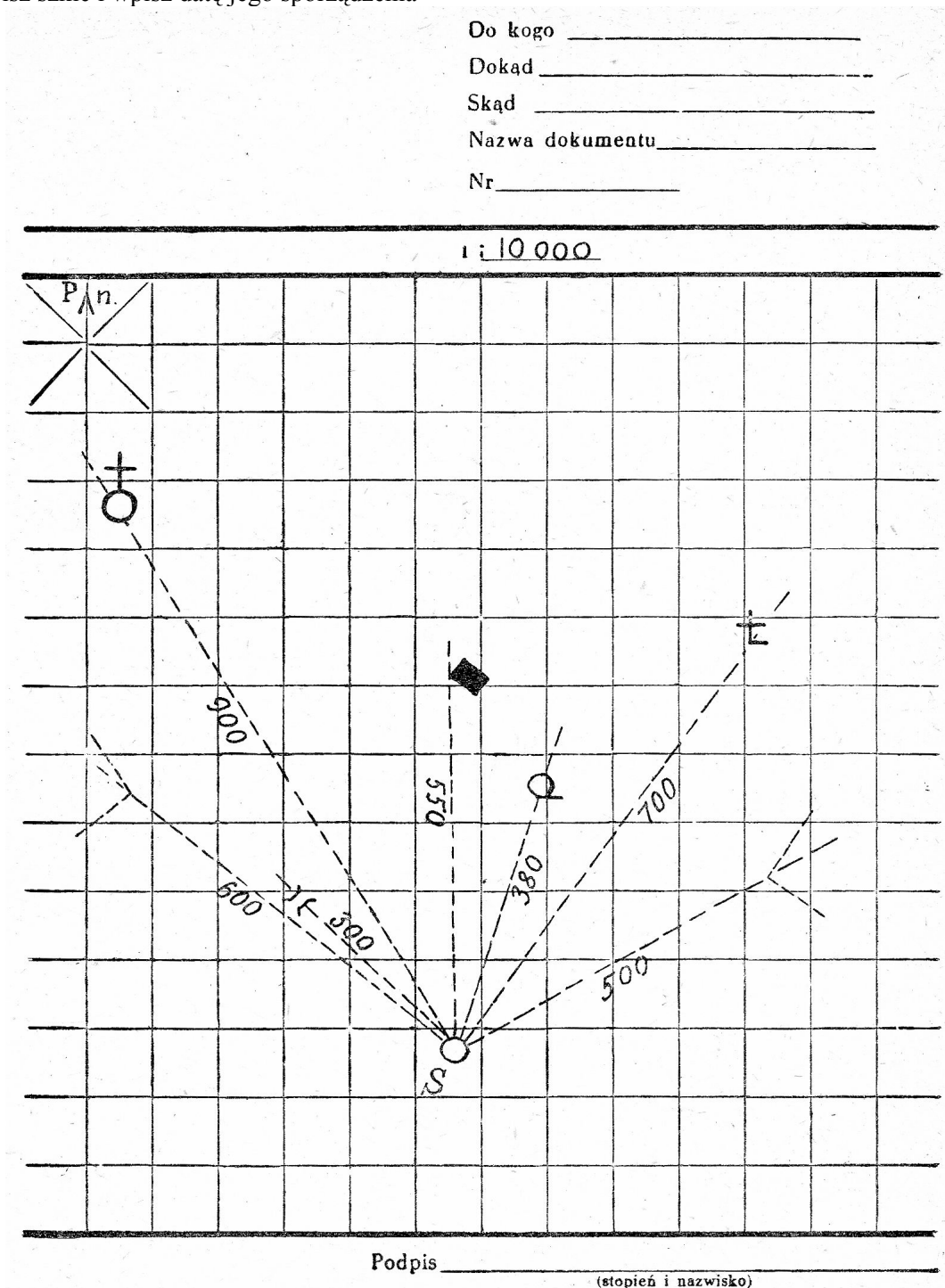
Szkic taki wykonuje się następująco:

- wyrwij z bloku meldunkowego kartkę i odwróć ją kratkowaną stroną do góry
- ustal skalę szkicu i wpisz ją na kartkę – skalę dobierz w taki sposób, aby na kartce zmieścił się najdalszy obiekt znajdujący się na obszarze objętym szkicem (jeśli odległość ta wynosi 1km, przyjmij skalę 1:10000, jeśli 500 m – przyjmij 1:5000).
- zorientuj szkic i wrysuj w lewym górnym rogu kartki (w bloku meldunkowym znajduje się tam specjalna kratka) kierunek północy
- nanieś na szkic miejsce z którego prowadzisz obserwację (można go wrysować kółeczkiem z literą „S” albo trójkątem z literami „PO”)
- nanieś kierunki na wyróżniające się obiekty terenowe (oddzielne domy, wieże, drzewa, szczyty itp.): zorientuj szkic według naniesionej północy i metodą celowania linijką wrysuj kreski do oznaczanych obiektów

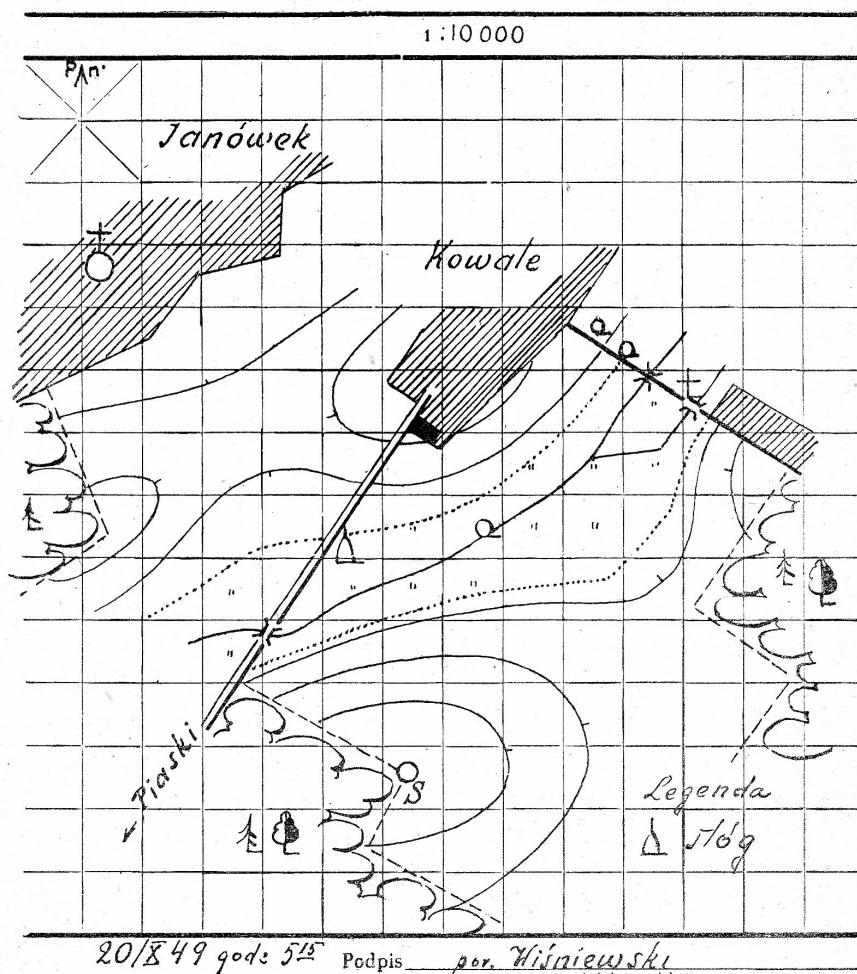
Celowanie w przód

- oblicz („na oko” lub przy pomocy metod pomiarowych) odległości do tych przedmiotów i uwzględniając skalę wrysuj odpowiadające im znaki topograficzne na zaznaczonych wcześniej kreskach
- wrysuj pozostałe elementy terenu i sytuacji pomiędzy narysowane wcześniej punkty – pamiętaj, wrysuj tylko obiekty widoczne!
- uzupełnij szkic głównymi warstwicami, oznaczając zasadnicze ukształtowanie terenu (warstwiec nie odpowiadają jakimś pomierzonym wysokościami, lecz mają jedynie plastycznie odwzorować rzeźbę terenu)
- obiekty nie objęte przepisowymi znakami topograficznymi, lecz mające znaczenie taktyczne (np. stogi siana) zaznacz własnym znakiem i opisz w legendzie w ramce na wolnym miejscu kartki
- w legendzie opisz ważne szczegóły nie ujęte graficznie (jeżeli nie jest to opisywane w meldunku)
- podpisz szkic i wpisz datę jego sporządzenia

Szkic z miejsca – faza początkowa

Do kogo D-cy T Baonu
Dokąd w Piaskach
Skąd wzgórze na południe od Kowale
Nazwa dokumentu szkic sprawozdawczy
Nr 1

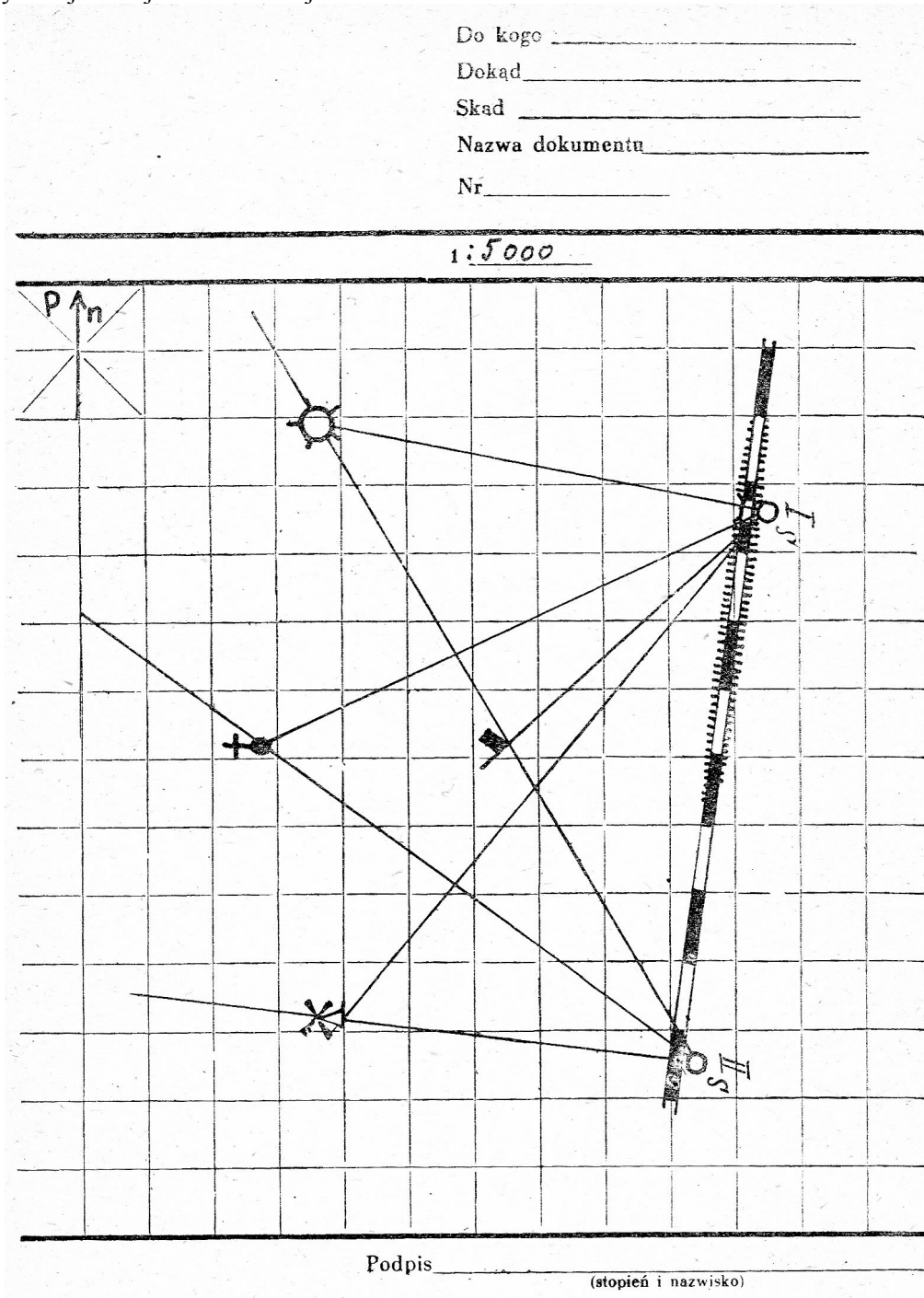
Szkic z miejsca

Szkic z podstawy

Szkic z podstawy sporządza się w zasadzie podobnie jak szkic z miejsca. Jest on dokładniejszy w zakresie pomiarów, albowiem pomiar odległości do obiektów terenu wykonuje się metodą wcięć z dwóch punktów (stąd nazwa „szkic z podstawy”). Sporządza się go następująco:

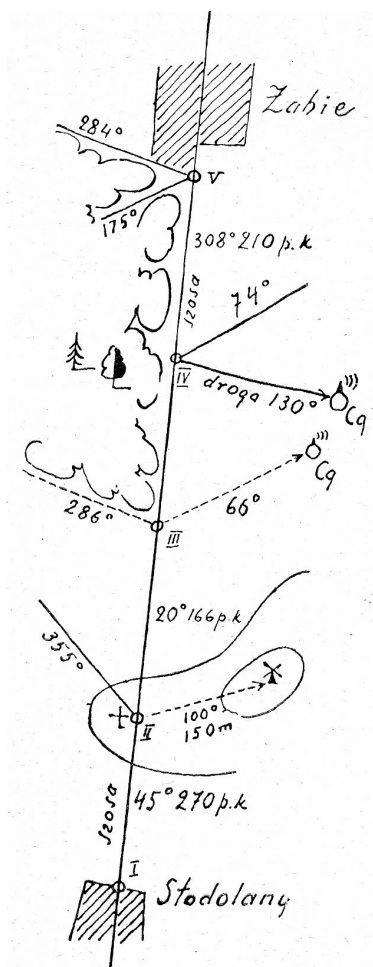
- dobierz skalę szkicu i wpisz ją na szkicu
- zorientuj szkic nanosząc kierunek północny
- zaznacz miejsce stania
- wrysuj linie celowania na poszczególne obiekty i opisz jakiego obiektu dotyczą
- przejdź na drugie stanowisko, oznacz je na szkicu
- zorientuj szkic według oznaczonej północy
- wrysuj linie celowania z drugiego stanowiska na te same obiekty

- punkty przecięcia się linii oznaczają punkty położenia tych obiektów
- dalej wykonuj szkic jak szkic z miejsca

Szkic z podstawy – faza początkowa, wzięcia

Szkic drogi marszu

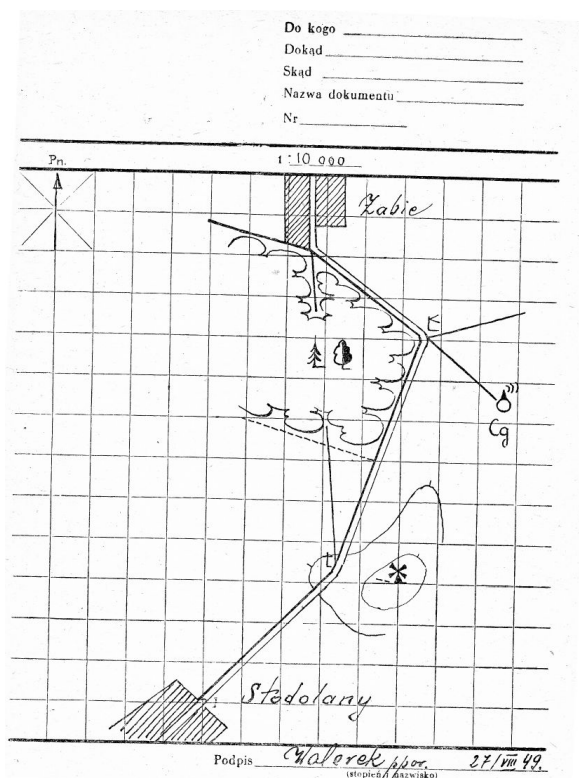

Szkic drogi marszu – notatki

Jest to podstawowy szkic przy prowadzeniu rozpoznania drogi. Nakładające się szkice drogi marszu będą zarazem wynikiem rozpoznania rejonu (metodą kropli lub wiatraka). W warunkach patrolu rozpoznawczego najdogodniej jest wykonać najpierw szkic w formie notatek, a dopiero później (na postoju czy w bazie) spokojnie wykonać na podstawie notatek właściwy szkic. Sporządza się go następująco:

- wrysuj na kartce linię prostą, oznaczającą drogę swojego marszu
- oznacz azymut marszu z punktu wyjścia i wpisz na kartkę
- licz i wpisz odległości w parokrokach do następnego punktu pośredniego (na punkty te wybieraj zakręty, mosty, skrzyżowania i inne charakterystyczne obiekty)
- przy zakrętach oznaczaj zmiany azymutu i wpisz je na kartkę
- oznaczaj i wpisz azymuty dróg odchodzących od drogi marszu
- oznaczaj i wpisz azymuty i odległości do charakterystycznych obiektów znajdujących się w pobliżu drogi i widocznych z niej
- wpisz dokładne informacje dotyczące stanu dróg, mostów, brodów i innych obiektów (wykonuj pomiary szerokości mostów),
- oznacz warstwicami lub kreskami spadów przybliżone ukształtowanie terenu
- na podstawie notatek sporządź dokładny szkic – oznacz skalę i kierunek północny, przelicz parokroki* na metry, wrysuj odpowiednio przebieg drogi marszu oraz położenie obiektów terenowych, używaj przepisowych znaków topograficznych
- dodatkowe informacje wpisz w legendzie albo w słownym meldunku

* 1 parokrok (czyli odległość od śladu tej samej nogi w marszu) wynosi około 1,5 metra

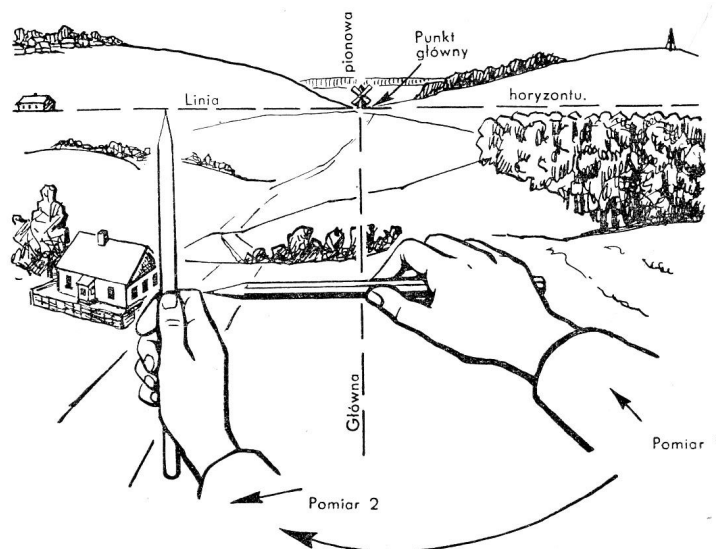
Szkic drogi marszu wykonany na podstawie notatek
Szkic widokowy

Szkic widokowy służy przedstawieniu terenu (obiektu) w taki sposób, w jaki jest widziany. Najlepiej jest, aby teren lub obiekt został zarejestrowany fotografią lub filmem, ale nie zawsze jest to możliwe. W takiej sytuacji zwiadowca musi narysować wycinek terenu starając się jak najdokładniej oddać istotne szczegóły. Szkic widokowy jest szkicem trudnym, wymaga wcześniejszego treningu oraz znajomości podstaw rysunku i perspektywy. Tym niemniej szkic widokowy stanowi wymagany element standardowego meldunku NATO w formie TGT RECONREP.

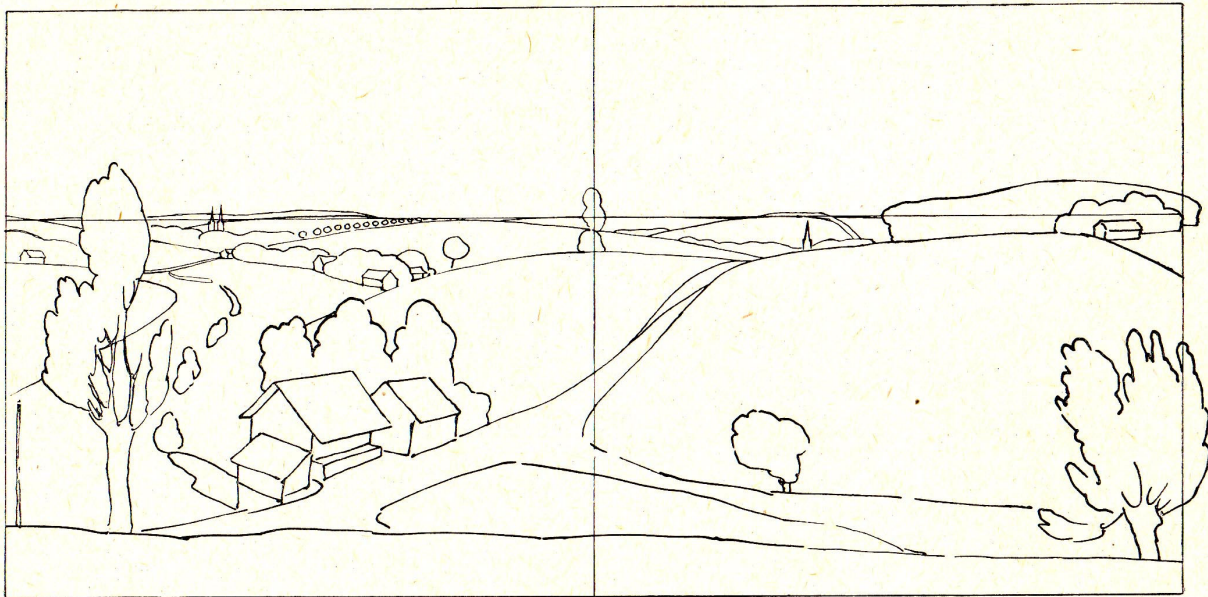
Szkic widokowy będzie konieczny również w odniesieniu do niezidentyfikowanych, nieznanych zwiadowcy elementów techniki wojskowej. Należy wówczas jak najdokładniej narysować dany przedmiot, uwzględniając np. kształt lufy, ilość kół, wzór kamuflażu, oznaczenia identyfikacyjne.

MILITARY SKETCH		RN. # 6
For use of this form, see FM 20-10; the preparation agency is TRADOC		
<p>REMARKS:</p> <p>① METAL CLASS-ROOM 1/2 METAL DOORS. WINDOWS ON SIDES HAVE BARS ON THEM. BLDG IS 25 FT WIDE 20 FT TALL AND HAS SLOPED ROOF.</p> <p>② FLAG POLE IS MADE OF METAL AND STANDS 40 FT TALL.</p> <p>③ INSTRUCTOR BLDG. IS MADE OF WOOD. HAS ONLY ONE ENTRANCE AND 2 WINDOWS.</p>		<p>REMARKS:</p> <p>BLDG IS 30 FT LONG AND 20 FT HIGH. THERE IS A PARKING AREA IN FRONT. THERE IS A ROAD THAT MAKES A CIRCLE AROUND CLASS-ROOM WITH A WOODED DROPOFF ON LEFT SIDE OF INSTRUCTOR BLDG.</p>
<p>GLASS ROOM</p> <p>SKETCH NAME: <u>Bouloghs Range</u></p> <p>GRID COORDINATE: <u>61004562</u></p> <p>WEATHER: <u>CLEAR 70°</u></p>	<p style="text-align: center;">↑</p> <p style="text-align: center;">= 92°</p> <p>MAGNETIC AZIMUTH</p>	<p>NAME: <u>DOE JOHN</u></p> <p>RANK: <u>E4</u></p> <p>DATE/TIME: <u>21 OCT 92 1630</u></p>
DA FORM 5788-R, JUN 88		

Przykład szkicu widokowego na formularzu szkicowym US Army.

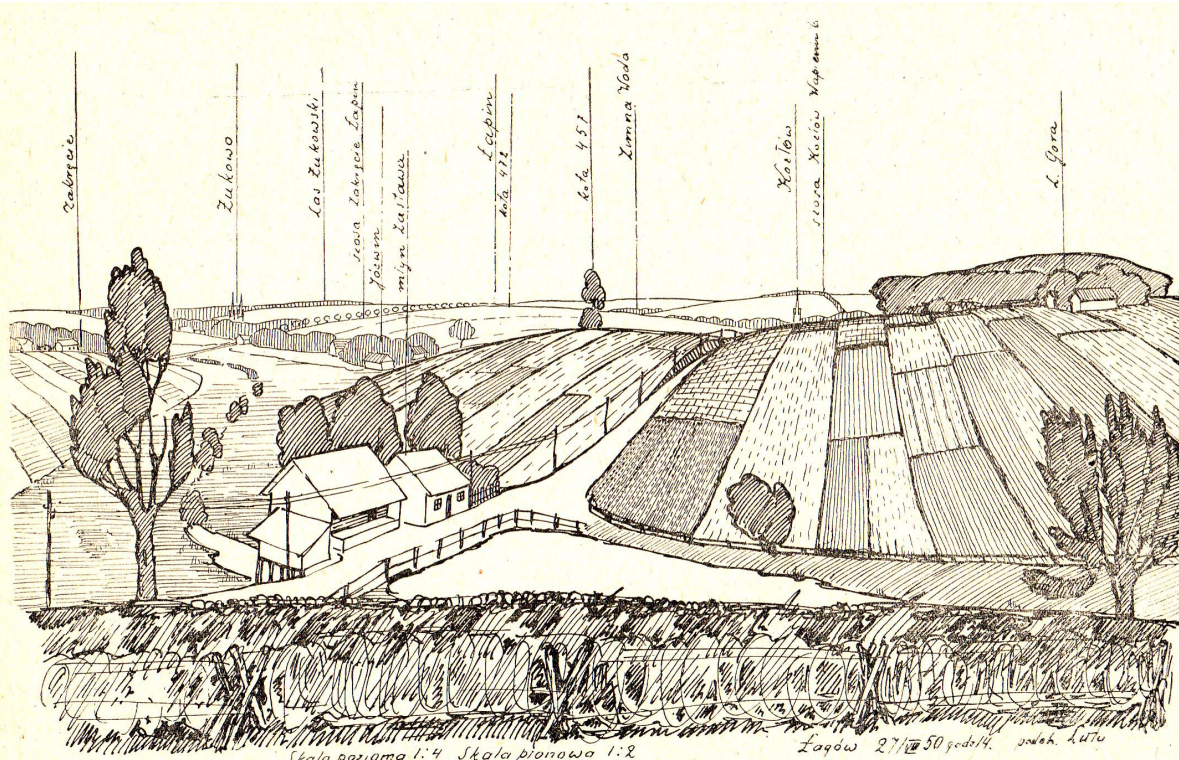

Szkic widokowy - pomiary

Skala pozioma 1:4
 „ pionowa 1:2

Rys. 194. Szkic widokowy; II faza

rabryc
 Zukono
 Las Zukowski
 stawa Zabrzyska Łopina
 Józefów
 młyn Zielonawy
 Łępin
 k. 4. 1. 1
 k. 4. 5. 1
 Złotna Woda
 Kosiów
 stawa Kocioł Wypamił
 Ł. Pora

Skala pozioma 1:4 Skala pionowa 1:2
 Zagów 27/50 god. 14. podok. 1. 1. 1

Rys. 195. Szkic widokowy; III faza

MELDUNKI

Meldunek jest ustną lub pisemną informacją dotyczącą wszelkich zmian sytuacji istotnych z punktu wojskowego. Może on dotyczyć na przykład przebiegu i wyników realizacji postawionego zadania, zastanej sytuacji, strat własnych.

Meldunek należy składać w zwięzłych, prostych słowach, pamiętając o zawarciu w nim wszystkich istotnych informacji. Wszystkie zawarte w meldunku zwroty muszą być jednoznaczne (należy unikać zwrotów nieostrych i ocennych, np. „czołgi o dziwnym wyglądzie”), a nazwy przedmiotów muszą być używane prawidłowo (gdy nie wiesz czy widziałeś czołg, działło samobieżne czy transporter opancerzony użyj zwrotu „niezidentyfikowany pojazd gąsienicowy”). Sporządzając meldunek stosuj zasadę „7 złotych pytań” – kto, co, gdzie, kiedy, jak, czym, dlaczego.

Składając meldunek na piśmie zawsze opatruj go datą i podpisem z podaniem stopnia, imienia i nazwiska. Pismo musi być czytelne i wyraźne, bez skreśleń i mazania gumą. Wcześniej warto przygotować treść meldunku na brudno i dopiero później starannie przepisać go na czysto.

Przekazując meldunek ustnie zawsze wspieraj się na przygotowanym wcześniej meldunku pisemnym. Mów powoli, głośno i wyraźnie. Bądź przygotowany na pytania osoby, której składasz meldunek.

Przekazując meldunek radiem stosuj się do zasad łączności radiowej (patrz instrukcja skrócona „Zasady łączności radiowej”).

NATO używa standardowych formatów meldunków - jednakowych dla wszystkich wojsk Paktu.

Konieczne jest opanowanie przynajmniej dwóch formatów.

SPOTREP (meldunek o zauważonym nieprzyjacielu)

Sporządzany jest w formacie SALUTE. Dla łatwego zapamiętania kolejności podawanych informacji zostały one przyporządkowane pierwszym literom w następującej kolejności:

Linia 1 **S** (size): wielkość zaobserwowanego oddziału npla - ilość żołnierzy npla

Linia 2 **A** (activity): rodzaj czynności które wykonują

Linia 3 **L** (location): miejsce w którym zostali zaobserwowani (zaszyfrowane lub współrzędne uproszczone)

Linia 4 **U** (uniforms): przynależność do określonego rodzaju wojska, jednostki, służby - określona po charakterystycznym umundurowaniu, odznakach, naszywkach itp.

Linia 5 **T** (time): czas obserwacji

Linia 6 **E** (equipment): wyposażenie jakie mieli ze sobą

Przykład meldunku przekazanego radiem:

„Brzoza, brzoza ja czarny wąż; podaję meldunek spotrep; linia 1 - 12, linia 2 - budują pozycję umocnioną, linia 3 - 34600, 51150, linia 4 - mundury w kamuflażu Bundeswehry, zielone berety, oznaczenie państwowe Niemiec, linia 5 - 18.20 ZULU, linia 6 - pistolety maszynowe MP-5, dwa granatniki LAW, niezidentyfikowany rkm, plecaki, odbiór”

Dla łatwego zapamiętania przez osoby nie znające języka angielskiego można rozwinąć skrót SALUTE jako: Siła, Aktywność, Lokalizacja, Uniformy, To było o godzinie..., Ekwipunek.

MEDEVAC (meldunek o koniecznej ewakuacji medycznej).

Sporządzany jest w formacie EMIR:

Linia 1 **E** - hasło EWAKUCJA!

Linia 2 **M** - miejsce z którego ma nastąpić ewakuacja

Linia 3 **I** - ilość rannych (porażonych)

Linia 4 **R** - rozpoznanie medyczne:

Alfa - priorytet (ze względów medycznych konieczna natychmiastowa ewakuacja)

Bravo - pilne (ewakuacja konieczna do 6 godzin)

Charlie - rutynowe (ewakuacja konieczna do 12 godzin)

Tango - taktycznie konieczna (ewakuacja niezbędna w celu realizacji zadania przez grupę)

Przykład meldunku przekazanego radiem:

„Brzoza, brzoza ja czarny wąż; linia 1 - ewakuacja, linia 2 - 34600, 51150, linia 3 - 2, linia 4 - bravo, odbiór”

TGTRECONREP (target reconnaissance report – meldunek z rozpoznania obiektu) nie ustalonego schematu liniowego, ponieważ różnorodność obiektów uniemożliwia sporządzenie takiego schematu. Tym niemniej składa się z określonych części:

- część pierwsza graficzna – szkic obiektu i przyległego terenu, wykonany zgodnie z zasadami sporządzania szkiców topograficznych
- część druga graficzna – szkic widokowy obiektu lub szkic obiektu (budynku) w rzucie pionowym, uwzględniający okna, drzwi, rynny, piorunochrony, itp.; szkic ten może zostać zastąpiony materiałem fotograficznym
- część trzecia graficzna – szkic wnętrza obiektu z uwzględnieniem wymiarów i materiałów konstrukcyjnych
- część czwarta opisowa, w której mogą się znaleźć (w zależności od obiektu):
 - wykaz materiałów wybuchowych i innego wyposażenia niezbędnych do zniszczenia obiektu
 - wykaz wyposażenia specjalnego niezbędnego do zaatakowania obiektu (np. drabiny, liny, łodzie itp.)
 - opis ochrony obiektu – w tym: siłę jednostek chroniących obiekt, stopień pogotowia, czas i procedurę zmiany wart, sposób łączności ochrony, środki transportu jakimi dysponują, pozycje wart i dowództwa, rodzaj umocnień i ogrodzeń oraz szczegóły ich konstrukcji, urządzenia alarmowe i pomocnicze (lampy, syreny, czujniki itp.), obecność i liczba psów